

AKADEMISKA
BIBLIOTEKET

Sorge-Sång,

innehållande vår käre Storfurstes Hans
Majestät Kejsaren Alexander II:dres död

äfwensom

Några ord om Hans Höghets lefnad.

~~~~~
Skrifwen och till tryck bekostad af

O. W. M—son.

Pris 15 penni.

Några ord om Hans Höghets lefnad.

Här nämnde vår högeligen älskvarde Kejsare och Storfurste lefde ständigt i största Gudsfruktan och sökte att på allt sätt utsprida densamma för Des undersåter. Grundlade inrättningar och skolor omkring sitt widsträckt rike, hwarest folket fingo tillfälle att lära sig känna Gud och Hans outfägeliga godhet som beherrskande omgifver hela lifwet, samt derjemte innefattar vår egen dyra pligtskyldighet till honom, vår nästa och os hjelfwa. Afvensä drog vår hädangångne Majestätiska Höghet om förborg derom, att kristendomen och sanningen skulle wäl bestyddas, såwäl uti eget rike, som afwen utom des gränser. Då de kristne för någre år sedan ledo stort förtryck af skilda religionsbekännare så hastade Hans Majestät dem till hjelp och sökte att med alla krafter förekomma kristendomens undergång, hwarutinnan Hans Höghet led betydlig förlust på förmögenhet och troget krigsfolk genom blodiga strider, men Herren wälsignade vår afsidne dyre Kejsares företag, så att Hans Majestät efter många heta drabbningar underkufwade fienderne fullkomligen och många landskap blefwo sålunda befriade samt kristendomen får nu i lugn hafwa sin framgång. Många gånger hafwa mordförfök mot Hans Majestäts dyra lif blifwit föröfwadt. Men den Höghets hand har alltid bestyddat honom, så att Hans Höghet förunnats fortsätta med Des dyra hwärf tills Herren behagade bortkalla honom medelst en så förlitnad martyrdöd den 13 Mars 1881. Dessa wälsignelserika företag må verka goda intryck hos werldens alla folkstammar och Hans Majestäts minne lefwe i wärdeliga tider uti hwarje redbar och rätt tänkande undersåtes hjerta.

Sjunges som Psalmen No 81 ifrån gamla psalmboken.

1 v.

Med sorg jag att besjunga går
Och med tung håg beskrifwa får
Om tillgången så grym den är,
Gj kan förtälja min tunga här.

2 v.

Försträckande är os tiden nu,
Derom wi erhållit kunskap ju,
Hemsta bragder föröfwades så,
Tid efter annan erfaras få.

3 v.

På tidningar lungjorts ju har
Suru grym icke tilldragelsen war;
Offentligen os tillhandakom
Den stora sorg nu beskrifwes om.

4 v.

Det händt uti staden Petersburg,
Stora ryfka rikets hufwudstad:
Att vår Regent den Nådigste
Blifwit mördad på det hemstaste.

5 v.

Upprepande med försträckelse
Nu denna sorgfulla händelse,
Som torde vara en bewislig följd
Huru mången under den onde är böjd.

6 v.

Innan uti lifwet här,
Syndamättet uppfyllet är,
Och fullständig lön erhållas få,
Straffet som åstundats att få.

7 v.

Då wår Kejsare så Nådigste
Och Storfurste ju mildaste
Utmed en gata färdades
Hans dyra lif esterspörjdes.

8 v.

Swem hade kunnat ens inse,
Att mördarene så grymme
Här på Hans Höghet wäntade
Och dyre lifwet förföljde.

9 v.

Pilsnabbt en bomb nu kastades,
Under Kejsarens wagn den slungades,
Swaraf en explosion uppstod,
Och häpnad som oss är förspord.

10 v.

Den Majestätiska wagnen nu
Sprängdes i twänne delar ju,
Men häraf ännu ej Kejsaren
Någon skada erhöill af petarden.

11 v.

Nu bomben många sårade
Af de hans Höghet omgåfwe,
En öm försorg han till dem bär,
Bewisande sin mildhet äfwen här.

12 v.

Ly lågo nu illa sårade
På marken mången blödande,
Som nog hemstt är att beskriwa om
Och lyfna äfwen för menniskom.

13 v.

Enär en tröst af Kejsaren
Gafs den sårade kosacken,
Och Hans Majestät allaredan sig
Från stället aflägsnat några steg.

14 v.

Då åter kom nu kastande
En bomb Kejsaren wid fötterne:
Byggnader häraf ju darrade
Och fönster gingo söndrige.

15 v.

Nu igen till marken kullfölo
Mången af de som närworo,
Af en röl stark här omgifne
Och af stor skrämselförhåpne.

16 v.

Hans Höghet nu swårt sårades
Och till palatset förfogades;
Ben, anfigte nu förderfwade,
Lefamen, händer äfwen uppslitne.

17 v.

Det grymma död föröfvadt blef
 Af en unger man som dertill skred,
 Rusjakow han benämnes så
 En fräck för esternimmet stå.

18 v.

Han på stället greps ju fast,
 Och till fängelset fördes strax,
 Der han förvaras i afbidan om
 Sin beskärda lön och stränga dom.

19 v.

Lätarne nog snart anlände,
 Att Kejsaren vara behjelpige,
 Men allt hopp ju förgäfves går,
 Så lätta dessa swära jär.

20 v.

Utan krafterna allt minskade
 Tills slutligen de aftynade,
 Sedan att varit åtnjutande
 Herrans Höga nattward helige.

21 v.

Nu i allo lyckalige
 Vår milde saknade Sturfurste!
 Insomnade i Herrans frid
 Åtnjuta ett himmelskt lif.

22 v.

Afslutande ju dagarne,
 De dyra Höghets pligterne:
 Vår Sturfurste så älskwärde
 Och Kejsare den Nädigste!

23 v.

Men minnet blef i lifwet qwar,
 Och förblir ewigt hos en hwar,
 Hurusom war en ädel man,
 Hans Höghet uti allo förjann.

24 v.

Uti Herrans trogna nit
 Hans Höghet sökte att med flit,
 Undersätarnes mål att befrämja
 Att allom godt så tillstädja.

25 v.

Mot så högre som de lägsta ju,
 Utan någon urskilnad förty,
 Han mången godhet bewisade
 Hans minne njute wälsignelse.

26 v.

Millioner af undersätarne,
 Som lydt under Hans styrelse,
 Allt ständigt honom tacka då
 I älskwärdt minne hålla så.

27 v.

Stor är Hans Höghets namnkunnighet,
 Och lysande i werldens widsträcktighet,
 Uti bland de höga kretsarne,
 Afwen alla minnesböckerne.

28 v.

O Herre du allsmäktige,
 Dig stå ju allt i händerne:
 Våre lefnads dagar här
 Som allom öf beskärda är.

29 m.

Att sedan dödsminuten en gång
Bortfallar oss från lifwets twång,
Med glädje wi hädan skiljas må
Och saligheten så uppnå.

